

نقش تربیت عاشورایی در هویت یابی کودکان

مریم خزایی، مربی هنری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان استان کرمانشاه، مرکز کنگاور

نویسنده مسئول: Email: mrymkhzayy44@gmail.com

احمد نظری سینا، کارشناس ارشد آموزش پرورش تطبیقی از دانشگاه علامه طباطبائی،

تلفن همراه: ۰۹۱۸۳۳۷۶۴۹۸

Email: Sina4813@gmail.com

چکیده:

پژوهش حاضر با بهره گیری از رویکرد کیفی و بارش توصیفی - تحلیلی، انجام و با استفاده از منابع موجود، به تحلیل و بررسی نقش تربیت عاشورایی در جامعه پرداخته است. اصطلاح تعلیم و تربیت دینی در معانی مختلفی می تواند به کار رود اما کاربرد آن در دو معنای زیر رایج تر است: «تعلیم و تربیت دینی» به معنای تعلیم و تربیت متخذ از منابع دینی یا مجموعه آموزه های مربوط به تعلیم و تربیت که از منابع دینی اتخاذ شده است. در این معنا آنچه که محققان با استفاده از روش های معتبر از متون دینی در باره ی تعلیم و تربیت استنباط می کنند، تعلیم و تربیت دینی (اسلامی) نامیده می شود. در این معنا بعد دینی انسان هم عرض ابعاد دیگر او مانند بعد عقلی، بعد عاطفی، بعد اجتماعی، بعد جنسی و دیگر ابعاد انسان است. بنابراین همان طور که می توان در باره ی بعد عقلی انسان و چگونگی تربیت این بعد سخن گفت، تربیت بعد دینی او نیز به عنوان فرایندی عملی قابل بررسی و مطالعه ی علمی است. تفاوت دو معنای بالا از دو زاویه زیر قابل توجه است: در نگاه دیگر، معنای نخست نسبت به معنای دوم عمومیت دارد زیرا نظام تعلیم و تربیت متخذ از دین به همه ی ابعاد وجود انسان (اعم از بعد عقلی، بعد عاطفی، بعد اجتماعی، بعد جنسی و بعد دینی) می پردازد. و در نهایت تربیت عاشورایی یعنی: شهادت طلبی، ظلم ستیزی، تربیت عاطفی، نیکو کاری و امر به معروف و نهی از منکر و التزام عملی به احکام الهی نتیجه گیری نقش تربیت عاشورایی در پرورش ابعاد وجود انسان قطعی است.

کلید واژه ها: تربیت اسلامی، شهادت طلبی، ظلم ستیزی، تربیت عاشورایی، تربیت عاطفی.